

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

nødvendigt, at disse Bekæmpelsesmidler er effektive, ellers bliver de jo alt for dyre, og det er netop derfor, man gennemfører de Ændringer, her er Tale om. Men jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem i, at man skal passe paa, at de ikke skal blive for dyre af anden Grund eller paa anden Maade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1.

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om overordentlig Indkomst- og Formueskat til Staten for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2545; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1178).

Formanden: Jeg har bragt i Erfaring, at der er fremkommet nogen Misforstaaelse med Hensyn til Behandlingen af de to Skattelovforslag, idet nogle har ment, at begge skulde behandles under eet. Det bliver imidlertid saaledes, at hvert af Lovforslagene behandles for sig, men det er en Selvfølge, at jeg ikke vil modsætte mig, at man under Behandlingen af Dagsordens Punkt 4 strejfer Indholdet af Lovforslaget om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning og Opkrævning af Indkomst- og Formueskat til Staten, hvis de ærede Talere dertil maatte finde grundet Anledning.

Sagen sattes til Forhandling.

Retoft: Tiden, vi befinder os i, vil selvsagt stille store Krav til Statskassen, og hvis Vanskelighederne fortsættes, er det vel rimeligt at forudsætte, at Fremtiden vil stille endnu større Krav. Det er derfor sandsynligt, at Rigsdagen kommer til at beskæftige sig med Lovgivning, der tager Sigte paa at skaffe Staten øgede Indtægter. Det Lovforslag, vi her har til Behandling, tilsigter at give Staten en betydelig øget Indtægt gennem direkte Beskatning. Den direkte Beskatning er efter min Opfattelse den bedste Form for Skatteudskrivning, selv om jeg ikke ønsker, at det maa opfattes som min Mening, at jeg afviser alle andre Skatteformer. Men den direkte Beskatning har den store Fordel fremfor mange andre Former, at hver enkelt Skatteyder er klar over, hvad han udreder i Skat.

Ved Udarbejdelsen af Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat af Personer m. m. er den højtærede Finansminister gaaet lempeligt frem. Som det fremgaar af den i § 2 optrykte Skala, skal en Skatteyder have 400 Kr. i skattepligtig Indkomst, det vil sige 400 Kr., efter at det almindelige Fradrag og eventuelt Børnefradrag er foretaget, for at komme i Betragtning. Jeg finder det rimeligt, at man for denne Skats Vedkommende ikke gaar, om jeg saa maa sige, for langt i Bund. Den Klasse af Medborgere, der ligger paa saa beskedne Indkomster, at de er fritaget for at svare overordentlig Indkomstskat, har en meget ringe Skatteevne og føler allerede Skattetrykket haardt nok gennem den kommunale Beskatning, der, som den er opbygget, kommer til at ramme ogsaa Smaaandtægter temmelig haardt; i hvert Fald mange Steder i vort Land.

Det er umuligt i dette Øjeblik at sige noget bestemt om, hvorvidt det vil blive nødvendigt at opkræve Skatten med de fulde Satser, eller det vil vise sig, at der oprinder lysere Tider, saa det kan lade sig gøre at nedsætte Skalaens Satser. Det maa i denne Forbindelse ogsaa anføres, at det kan blive nødvendigt at forhøje Satserne. Der kan maaske indvendes et og andet mod, at Skatten ikke nøjagtig skal følge en bestemt forud fastlagt Skala. Der er dog det at sige dertil, at ingen Skatteyder har noget imod, at Skatten opkræves efter en lavere Sats, selv om det billigt ogsaa maa indrømmes, at i hvert Fald de fleste vil reagere, hvis den maa opkræves efter en højere Sats. Jeg vil nu holde for, at denne Maade at skrive en Skattelov paa er saare praktisk.